

De Dageraad

*Een heraut van Christus'
aanwezigheid*

Dageraad Tijdschrift

September 2025

Inhoud

HOOGTEPUNTEN VAN DE DAGERAAD	2
HOE GOD GEBEDEN VERHOORT – DEEL 2 VAN 2	2
INTERNATIONALE BIJBELSTUDIES	18
"HIER BEN IK; ZEND MIJ"	18
HIZKIA'S PAASVERKONDIGING	22
DE ARM VAN DE HEER.....	26
HET BOEK VAN DE WET GEVONDEN	30
CHRISTELIJK LEVEN EN LEER	34
EEN ZALVING VAN DE GEEST	34

Volg mee in uw Bijbel!

Hoe God gebeden verhoort – Deel 2 van 2

Dit is dus hoe je moet bidden: Onze Vader in de hemel, uw naam worde geheiligd, uw koninkrijk kome, uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Matteüs 6:9,10

In dit tweede deel van onze beschouwing van dit belangrijke onderwerp zullen we verder ingaan op veel van de belangrijke details in het Onze Vader. We zullen in het bijzonder kijken naar hoe dit gebed zal worden verhoord in Gods komende koninkrijk op aarde. Het aardse koninkrijk van God zal volgens de Schrift alle mensen zegenen en antwoord geven op miljoenen oprechte gebeden die door de eeuwen heen zijn uitgesproken.

"Geen dood meer"

Ziekte en dood zijn het gevolg van de zonde van onze eerste ouders en behoren tot het kwaad dat

God heeft beloofd te vernietigen. Zullen we dan bidden voor gezondheid en de Heer vragen om het leven te redden van onze naasten die misschien door een ernstige ziekte zijn getroffen? Het is gepast om God nederig om zulke dingen te vragen, maar we moeten altijd beseffen dat we willen dat de wil van de Heer geschiede. We moeten ook beseffen dat het misschien niet Zijn wil is om gezondheid en leven te schenken aan allen voor wie we bidden.

Deze zegeningen, waarvoor zo velen hebben gebeden, zullen voor iedereen beschikbaar zijn tijdens de periode van het koninkrijk van Christus. De Schrift vertelt ons dat dan alle ziekten en aandoeningen zullen worden genezen. Op die dag, zo schreef Jesaja, "zal de inwoner niet zeggen: Ik ben ziek" (Jesaja 33:24). Paulus beschreef enkele zegeningen van het komende koninkrijk en schreef dat Christus zal regeren totdat alle vijanden onder zijn voeten zijn gelegd, en dat „de laatste vijand die vernietigd zal worden, de dood is” (1 Korintiërs 15:25,26). Toen de apostel Johannes in een visioen het koninkrijk van God op aarde zag, zag hij dat er als gevolg daarvan "geen dood meer zal zijn, ... noch zal er meer pijn zijn". Openbaring 21:4

Laten we, wanneer we bidden voor gezondheid en leven, proberen de betekenis te begrijpen van deze veel grootsere voorziening die de almachtige Schepper heeft getroffen. Het is zijn plan om deze zegeningen niet alleen aan ons en onze dierbaren te schenken, maar aan de hele mensheid die er tijdens de duizend jaar van Christus' heerschappij met nederigheid en gehoorzaamheid naar zal streven. Dit is wat tot uiting komt in het gebed dat miljoenen mensen de afgelopen tweeduizend jaar hebben gebeden: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." Mattheüs 6:10

"Uit het verre land van de vijand"

Gods wegen en de voorzieningen die Hij voor zijn schepselen heeft getroffen, zijn altijd veel beter dan die welke door menselijke wijsheid worden bedacht. Wij bidden om gezondheid, bescherming en vrede, maar wie heeft er ooit aan gedacht om te bidden dat hun geliefde overledenen aan hen worden teruggegeven? God is in zijn plan verder gegaan dan wat de meesten zich in hun gebeden hadden voorgesteld. Hij heeft beloofd de doden terug te brengen en hen te herenigen met hun families, vrienden en geliefden!

De dood, de grote vijand van de hele mensheid, houdt mensen overal ter wereld bezig, nu ze zien hoe conflicten in verschillende landen uitmonden in oorlogen. Dergelijke tragedies roepen veel vragen op, waarvan de meest gestelde misschien wel is: "Waarom heeft God dit toegestaan?"

Niet alleen zijn er deze recente gebeurtenissen, maar door de eeuwen heen zijn er talloze ouders geweest die diep bedroefd waren door het verlies van een dierbaar kind. Een dergelijke tragedie wordt in de Bijbel beschreven door de profeet Jeremia. Het gaat om een toegewijde moeder genaamd Rachel. Jeremia schreef: "Er klinkt een kreet in Rama – diepe smart en bitter geweën. Rachel huilt om haar kinderen en weigert getroost te worden, want haar kinderen zijn weg." Maar dan zegt de Heer: "Huil niet langer, want Ik zal je belonen... Je kinderen zullen naar je terugkeren uit het verre land van de vijand." Jeremia 31:15,16

Deze poëtische woorden van de profeet schetsen twee duidelijk verschillende beelden. Ten eerste wordt het feit weergegeven dat de dood de grootste vijand van de mensheid is, en dat vanaf Adam en elke generatie daarna alle mensen het "verre land" van de dood zijn binnengegaan, de grootste vijand

van allemaal. Het tweede beeld dat door de profeet wordt geschetst, laat duidelijk zien wat God van plan is te doen voor zijn geliefde schepping. Het is zijn plan, verzekerd en gegarandeerd door zijn Heilige Woord, om allen die zich in het "verre land" van de dood bevinden weer tot leven te wekken. Deze zekere belofte ligt besloten in ons gebed "Uw koninkrijk kome", want tijdens het koninkrijk van Christus zullen allen die in hun graven liggen, in de toestand van de dood, de stem van de Zoon des mensen horen en tevoorschijn komen. Johannes 5:28,29

De opwekking van de mensheid tot leven wordt door de apostel Petrus beschreven als "restitutie", wat "herstel" betekent. Hij vertelt ons dat er na de wederkomst van Christus "tijden van herstel van alle dingen" zullen zijn, zoals beloofd door alle heilige profeten van God sinds het begin van de wereld. Handelingen 3:20,21

Onder de wijnstok en de vijgenboom

Velen bidden om rijkdom, of op zijn minst om economische zekerheid. Bijna iedereen voelt een zekere mate van angst en onzekerheid als ze hun

latere jaren tegemoet gaan. Zullen we financieel zeker zijn als we de leeftijd bereiken waarop we niet langer in ons levensonderhoud kunnen voorzien? Het is begrijpelijk dat iedereen die in God gelooft en Hem ziet als iemand die liefheeft en zorgt, in gebed naar Hem kijkt met betrekking tot de behoefte aan financiële zekerheid.

We weten natuurlijk dat er miljoenen mensen in de wereld zijn die geen financiële zekerheid hebben. Er zijn ook miljoenen mensen die letterlijk verhongeren en zonder voldoende voedsel, kleding en onderdak. God houdt van al zijn menselijke schepselen, en hoewel we het op prijs zouden stellen als hij ons en anderen zou zegenen met een gunstigere levenssituatie, is het dan niet beter om ons te verheugen in de liefdevolle voorziening die hij heeft getroffen om voor alle armen en behoeftigen te zorgen op zijn eigen tijd en manier? Dat is wat hij heeft beloofd te doen!

In Gods beloften wordt het idee van economische zekerheid gesymboliseerd door het idee van wonen onder je eigen "wijnstok" en "vijgenboom". De profeet verklaart dat iedereen zo gezegend zal worden en dat Gods voorziening zo volledig zal zijn dat in zijn

koninkrijk de angst zal worden weggenomen, omdat "niemand hen bang zal maken". Micha 4:4

In de profetie van Jesaja wordt ons een soortgelijke verzekering gegeven met betrekking tot Gods zegeningen voor de wereld in de komende tijd. Deze profeet van God vertelt ons dat zij dan geen huizen zullen bouwen voor anderen om in te wonen, en dat zij niet zullen planten en een ander zal eten, maar dat de mensen lang zullen genieten van het werk van hun handen. Zij zullen voor altijd genieten van de vruchten van hun arbeid als zij de rechtvaardige wetten van het koninkrijk blijven gehoorzamen, dat dan over de wereld zal heersen. Jesaja 65:21-25

Dit hoofdstuk van Jesaja's profetie geeft aan dat de zegeningen van God in dat koninkrijks tijdperk over de mensen zullen worden uitgestort als antwoord op hun gebeden. "Voordat zij roepen, zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zal Ik al horen" (vers 24). Dit is tot nu toe niet de ervaring geweest van de overgrote meerderheid, omdat Gods tijd nog niet is gekomen om de gunsten te verlenen waar zij om hebben gevraagd, en omdat Hij weet dat hun ervaringen met tegenspoed hen zullen helpen de

zegeningen te waarderen die Hij hun gedurende de eeuwige jaren zal schenken.

Wanneer Gods koninkrijk is gevestigd, zal het heel anders zijn. De zegeningen waar het stervende geslacht naar verlangt, zullen dan beschikbaar zijn nog voordat zij eraan denken om ervoor te bidden. "Voordat zij roepen, zal Ik antwoorden." Wanneer zij leren om Hem om zijn gaven te vragen, zullen de antwoorden op hun gebeden zo reëel en onmiddellijk zijn dat het lijkt alsof zij kwamen voordat de bidder zijn gebed had beëindigd. "Terwijl zij nog spreken, zal Ik horen."

"Ons dagelijks brood"

Het antwoord op het gebed 'Uw koninkrijk kome' omvat vele materiële zegeningen waarvoor vrome mensen over de hele wereld gewoonlijk bidden, maar die ze zo vaak niet ontvangen. We verheugen ons dat de tijd komt dat deze legitieme materiële zegeningen zullen beginnen te stromen naar "alle geslachten der aarde", zoals God aan Abraham beloofde (Genesis 12:3). Ondertussen is het goed om na te denken over hoe God nu de gebeden van zijn toegewijde volk verhoort, degenen die het

voorrecht hebben Hem aan te spreken als "Onze Vader, die in de hemelen zijt" (Matteüs 6:9).

Zij zijn, meer dan wie ook, volhardend gebleven in hun gebeden voor de komst van Gods koninkrijk. Tegelijkertijd hebben zij het voorrecht gehad om God te vragen om hun eigen onmiddellijke dagelijkse behoeften, aangezien Jezus hen leerde te bidden: 'Geef ons heden ons dagelijks brood'. vers 11

Dit is een zeer bescheiden verzoek, en wanneer het in de juiste geest wordt gedaan, is het een erkenning dat de Heer het beste weet wat onze dagelijkse behoeften zijn, en dat we tevreden zullen zijn met alles wat Hij wijs acht om te voorzien. Bovendien is het voor degenen die in de voetsporen van Jezus treden, belangrijk om te beseffen dat onze geestelijke behoeften veel belangrijker zijn dan de materiële. Brood wordt in de Schrift gebruikt als symbool voor de Waarheid – de Waarheid van het Evangelie, van Gods Woord en van zijn wonderbaarlijke plan van ver. God heeft beloofd ons overvloedig te voeden met dit "brood des levens" (Johannes 6:35). Daarom kunnen we met volledige zekerheid bidden, wetende dat onze verzoeken in de eerste plaats betrekking hebben op het geestelijke

voedsel dat Hij heeft beloofd, en dus in overeenstemming zijn met Zijn wil.

'Zoals wij vergeven'

'Vergeef ons onze zonden, zoals wij ook degenen hebben vergeven die tegen ons gezondigd hebben' (Matteüs 6:12). Dit deel van het Onze Vader kan alleen oprecht worden uitgesproken door mensen wier hart vervuld is van dezelfde geest van liefde die onze hemelse Vader ertoe bracht zijn Zoon naar de wereld te sturen om de Verlosser en Redder van de mensheid te zijn. Deze liefde zorgt voor de vergeving van zondaars, die tegen God hebben gezondigd door zijn wetten te overtreden. Hij is bereid ons te vergeven, maar alleen op voorwaarde dat we de juiste houding hebben ten opzichte van degenen die tegen ons zondigen. Dit is zeker een zware test voor onze oprechtheid.

God vergeeft zijn volk omdat hij van mening is dat hun Adamitische onvolmaaktheden worden bedekt door de verdienste van het verlossende bloed van Christus. (Jesaja 61:10; Romeinen 4:7,8). Dit betekent dat degene die bidt een oprechte gelovige in Christus is, wiens aanvaarding van hun Verlosser zo onvoorwaardelijk is dat hij al het andere heeft

September 2025

opgegeven om zijn Meester te volgen. Alleen zo iemand kan tot God gaan in gebed en om vergeving vragen in de naam van Christus.

"Verlos ons van het kwade"

"Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade" (Matteüs 6:13). De eerste verzoeking die in de Bijbel wordt genoemd, was die van moeder Eva. Zij werd door de gevallen Lucifer, via de slang, verleid om de wet van God te overtreden. De Schrift noemt de overtreding van Gods wet zonde, en het woord verleiding wordt gebruikt om elke poging, verleiding of aansporing tot zonde te beschrijven. De duivel is de grootste verleider van allemaal, en hij gebruikt vele en verschillende middelen om zijn zondige verleidingen te presenteren aan degenen die hij van God wil weglukken en op het pad van ongerechtigheid wil brengen. 1 Petrus 5:8,9

In schril contrast hiermee schreef Jakobus: "God kan niet door het kwade worden verzocht, en Hij verzoekt ook niemand" (Jakobus 1:13). Dit betekent dat we erop kunnen vertrouwen dat God ons nooit in verzoeking zal brengen om kwaad te doen. Daarom

kunnen we in onze gebeden aanspraak maken op deze zekerheid.

Hoe hoopgevend is deze uitspraak: "Verlos ons van het kwade." De duivel, de aartsbedrieger, heeft door de eeuwen heen zijn invloed uitgeoefend op de mens, en in het bijzonder op het volk van God, om hen van hun Schepper te vervreemden. Het resultaat is tragisch: een wereld die grotendeels wordt beheerst door zonde en egoïsme, "deze tegenwoordige boze wereld". (Galaten 1:4). God heeft echter beloofd ons te verlossen van "de strik van de vogelvanger" en van het kwaad dat de vogelvanger in de wereld heeft veroorzaakt. Psalm 91:3

Gods beloften van verlossing zijn van persoonlijk belang voor allen die in de voetsporen van Jezus treden, want zij verzekeren hen dat Satan hen niet zal kunnen verstrikken of in de val lokken. Als individuen verlost God ons dagelijks van Satans valstrikken van dwaling en zonde. "De engel van de HEER", schreef de psalmist, "kampeert rondom hen die Hem vrezen, en verlost hen." (Psalmen 34:7). Wat een geruststellende belofte, en hoe blij zijn we dat we deze belofte voor onszelf kunnen opeisen wanneer we bidden: "Verlos ons van het kwade."

Er is nog een grotere verlossing voor het volk van God, want de hele kerk van Christus zal in de "eerste opstanding" met Christus regeren (Openbaring 20:4,6). Jezus zei dat de poorten van de hel zijn ware kerk niet zullen overweldigen (Mattheüs 16:18). Ter vervulling van deze belofte zullen de poorten van de hel – de toestand van de dood – wijd open gaan en zullen allen die met Christus hebben geleden en zijn gestorven, van de dood worden bevrijd en tot heerlijkheid worden verheven om met hem te regeren gedurende de duizend jaar van zijn koninkrijk.

De ware discipelen van Christus wisten dat deze verlossing pas zou komen wanneer hij terugkeerde. Paulus begreep dit en schreef dat er een "kroon der gerechtigheid" was weggelegd voor hem en voor allen die de verschijning van Christus liefhebben, om te worden ontvangen op "die dag". De apostel Johannes schreef ook over degenen die "trouw zouden zijn tot in de dood" en dan een "kroon des levens" zouden ontvangen. 2 Timoteüs 4:8; Openbaring 2:10

In Jezus' grote profetie over het einde van dit tijdperk, waarin hij veel van de omstandigheden in de

wereld van vandaag beschrijft, zei hij tegen zijn discipelen: "Wanneer jullie deze dingen zien" ... "kijk dan omhoog en hef jullie hoofden op, want jullie verlossing [Grieks: bevrijding] nadert." (Lucas 21:31,28). Het feit dat "deze dingen" die door de Meester zijn voorspeld en die de naderende bevrijding van de kerk uit deze huidige boze wereld aankondigen, nu waarneembaar zijn in het dagelijkse nieuws, geeft ons het vertrouwen dat zeer binnenkort de laatst overgebleven ware volgelingen van Christus zullen worden bevrijd en met Hem zullen worden verheven tot "heerlijkheid en eer en onsterfelijkheid". Romeinen 2:7

Dan zullen de zegeningen van Gods langverwachte koninkrijk beginnen te stromen naar een lijdende en stervende mensheid. Openbaring 1:18 zegt dat Christus "de sleutels van de hel en van de dood" heeft, en dat hij die sleutels zal gebruiken om de gevangenis van de dood in het koninkrijk van zijn Vader te openen. Psalmen 146:5-7; Jesaja 42:6,7

Daarom bidden we: "Verlos ons van het kwade", niet alleen omdat we verlangen om bevrijd te worden van een kwade wereld, maar ook omdat we weten dat het antwoord op dit gebed het antwoord zal zijn

September 2025 15

op ons andere gebed: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel". Zelfs dat deel van de gebeden van christenen dat voor hen het belangrijkste is, is tegelijkertijd onzelfzuchtig van aard, omdat het ook rijke zegeningen voor de hele mensheid beoogt.

Dit zijn de gebeden waar God blij mee is, dat wil zeggen onzelfzuchtige gebeden. Hoewel God blij is wanneer zijn volk individuele leiding, vergeving en geestelijke kracht van hem zoekt, wil hij ook dat zij belangstelling hebben voor allen die hij liefheeft, namelijk de hele mensheid. We tonen onze belangstelling voor zijn plan om de mensen te zegenen wanneer we bidden: "Uw koninkrijk kome", want door dat koninkrijk zal hij een "feestmaal van vette spijzen" voor alle mensen verzorgen. In dat koninkrijk zal ook de dood door de overwinning worden verslonden en zullen de tranen van alle gezichten worden weggeveegd. Jesaja 25:6-8; Openbaring 21:1-5

Laten we bovenal God voortdurend danken voor zijn liefde die voorzien heeft in eeuwige vreugde voor iedereen. Laten we Hem niet alleen individueel

prijzen in onze gebeden, maar ook de hele wereld vertellen over zijn liefde. Vertel hen dat er door Christus voor hen voorzien is om te leven, en dat zijn koninkrijk spoedig vrede zal brengen door "De Vredevorst", en gezondheid en leven voor iedereen door de Verlosser en Redder van de wereld. Jesaja 9:6,7

"Hier ben ik; zend mij"

Sleutelvers: 'Ik hoorde de stem van de Heer zeggen: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor ons gaan? Toen zei ik: Hier ben ik, zend mij.'
Jesaja 6:8

Geselecteerde tekst: Jesaja 6:1-8

De profeet Jesaja kreeg een buitengewoon visioen en mocht een glimp opvangen van de hemelse troonzaal. Hij zag de almachtige God in heerlijkheid zitten, omringd door serafijnen en andere engelen die voortdurend riepen: "Heilig, heilig, heilig is de HEER der heerscharen; de hele aarde is vol van zijn heerlijkheid." (Jesaja 6:3). Dit benadrukt de oneindige zuiverheid en afgescheidenheid van God. Hij is anders dan alle anderen – apart, onvergelijkbaar en moreel volmaakt. De aarde, hoewel gevallen, getuigt nog steeds van Zijn transcendentie.

Isaiah vervolgde zijn beschrijving van zijn visioen en zei: "De deurposten bewogen bij het geluid van degene die riep, en het huis vulde zich met rook. Toen zei ik: Wee mij, want ik ben verloren; want ik ben een man met onreine lippen en ik woon te midden van een volk met onreine lippen; want mijn ogen hebben de Koning, de HEER der heerscharen, gezien. Toen vloog een van de serafijnen naar mij toe, met een brandende kool in zijn hand, die hij met een tang van het altaar had genomen. Hij legde die op mijn mond en zei: Zie, dit heeft uw lippen aangeraakt; uw ongerechtigheid is weggenomen en uw zonde is gereinigd." verzen 4-7

Ons sleutelvers bevestigt Jesaja's positieve reactie op Gods vraag. De profeet verklaarde gewillig dat hij een oordeelsboodschap zou verkondigen tegen de opstandige Israëlieten, die als verbondsvolk in hun gedrag geen gehoorzaamheid betoonden aan de Hemelse Vader. Door dit principe toe te passen op ons leven vandaag de dag, zullen toegewijde gelovigen zich zeker vrijwillig inzetten om hun talenten te gebruiken om het goede nieuws te verspreiden dat een koninkrijk van gerechtigheid spoedig hoop, vreugde en vrede zal brengen voor iedereen.

Als we kijken naar de algemene lessen uit deze studie, zijn er een paar die we kunnen noemen. Een eerbiedige houding ten opzichte van de Schepper en zijn regelingen moet altijd worden getoond . Gelovigen moeten niet nonchalant zijn in hun benadering van aanbidding. Stiptheid bij het bijwonen van geestelijke bijeenkomsten, het voorbereiden van het hart om de juiste meditatieve toestand te bereiken, aandachtig luisteren naar de diensten in plaats van de gedachten te laten afdwalen naar andere onderwerpen, en zelfs het zingen van lofzangen op een hartelijke en dankbare manier, dragen allemaal bij aan het soort decorum dat aanwezig moet zijn wanneer we ons tot de hemelse Vader wenden.

In plaats van een reeks gedragsregels voor het eren van God te geven, kunnen we misschien het volgende overwegen: "Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is nuttig; alles is mij geoorloofd, maar niet alles bouwt op. ... Of u nu eet of drinkt, of wat u ook doet, doe alles ter ere van God. Geef niemand aanstoot, noch aan de Joden, noch aan de heidenen, noch aan de kerk van God. Zoals ik in alles alle mensen behagen, niet mijn eigen voordeel zoekend,

maar het voordeel van velen." 1 Korintiërs 10:23,31,33

Er zijn nog veel meer specifieke voorbeelden die laten zien wat eerbied voor God inhoudt. We moeten "eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid" zoeken, en dat kunnen we doen door gehoorzaam te zijn aan alle vermaningen die Christus en de schrijvers van het Nieuwe Testament in de Schrift hebben gegeven. (Matteüs 6:33). Laat ons grafschrift weerspiegelen dat we de raad van Jakobus 1:22,25 hebben opgevolgd en "doeners van het woord waren, en niet alleen hoorders, ... niet vergetelijke hoorders, maar doeners van het werk".

Hizkia's paasverkondiging

***Sleutelvers: "Hizkia zond boodschappers naar heel Israël en Juda en schreef ook brieven aan Efraïm en Manasse, dat zij naar het huis van de HEER in Jeruzalem moesten komen om het Pascha te vieren voor de HEER, de God van Israël."
2 Kronieken 30:1***

Geselecteerde tekst: 2 Kronieken 30:1-27

Koning Hizkia begon zijn regering in Juda op vijftientigjarige leeftijd. In het begin van zijn regering, en zoals bevestigd in onze sleutelvers, nodigde hij alle Israëlieten uit naar Jeruzalem om het Pascha te vieren, dat lange tijd was verwaarloosd.

De algemene religieuze wanorde was zodanig dat deze verplichte jaarlijkse viering al lange tijd niet meer in het volk werd gehouden volgens de voorschriften van de wet. Daarom gaf koning Hizkia aan dat het opnieuw moest worden ingevoerd, met de juiste regelingen met betrekking tot de reiniging van het

volk. (2 Kronieken 30:2-17). Zo werden de Israëlieten volgens de wet gereinigd, zodat zij het feest op de juiste wijze konden vieren. Exodus 12:15-20

Toen slachtten zij het paaslam op de veertiende dag van de tweede maand; en de priesters en de Levieten schaamden zich en heiligden zich, en brachten de brandoffers in het huis van de HEER. En zij stonden op hun plaats, naar hun gewoonte, overeenkomstig de wet van Mozes, de man Gods; en de priesters spengden het bloed, dat zij uit de hand van de Levieten hadden ontvangen. Want er waren velen in de gemeente die niet geheiligd waren; daarom hadden de Levieten de taak om de paaslammeren te slachten voor allen die niet rein waren, om hen voor de HEER te heiligen.” 2 Kronieken 30:15-17

Deze genereuze daden van koning Hizkia weerspiegelen zijn eigen geloof in God en zijn verlangen om ervoor te zorgen dat de offers overvloedig waren en de Heer behaagden. De Levieten en priesters prezen het volk voor hun bereidheid om de Heer te zoeken en deel te nemen aan het feest en de offers (verzen 25-27). Deze erkenning door de religieuze leiders versterkt het idee van eenheid en samenwerking in de eredienst nog

verder. De heropleving van de ware religie, ingeluid door Hizkia, eindigde niet met het Pascha. Bovendien vervulde het het volk met ijver voor de ware aanbidding van de Heer, om vrijgevig te geven voor de ondersteuning van de priesters en de Levieten, wat leidde tot een sterke beweging tegen elke vorm van afgoderij in heel Juda. 2 Kronieken 31:1-6

Als gevolg daarvan werden alle afgoden uit het land vernietigd en werden de hoogten, die waren gewijd aan de losbandige aanbidding van Baäl, afgebroken. Het resultaat van deze juiste bekering van het volk tot de Heer bracht hen en hun koning grote aardse zegeningen, in overeenstemming met het verbond dat God met dat volk had gesloten. De koning werd zeer rijk, en het volk ook, zodat hun tienden en offers aan de Heer niet alleen voldoende waren voor de voorziening van de priesters en Levieten, maar dit zelfs ver overtroffen, zodat er opslagplaatsen moesten worden gebouwd om de toename op te vangen. 2 Kronieken 32:27-30

De thema's van bekering, herstel en opwekking in dit verhaal komen in de hele Bijbel voor en verwijzen naar de zegeningen die de mensheid zal

ervaren tijdens het komende koninkrijk van gerechtigheid. Hoe dankbaar moeten we zijn voor het werk dat zal worden volbracht tijdens de "tijden van herstel van alle dingen, die God door de mond van al zijn heilige profeten sinds het begin van de wereld heeft gesproken". Handelingen 3:19-25

De arm van de HEER

***Sleutelvers: "Wie heeft ons bericht geloofd? En aan wie is de arm van de HEER geopenbaard?"
Jesaja 53:1***

Geselecteerde tekst: Jesaja 53:1-12

De profetie van Jesaja 53 identificeert in onze sleuteltekst Gods bereidheid om zonden te vergeven. Dit blijkt uit zijn voornemen om verzoening tot stand te brengen met de goddelijke gunst voor Adam en zijn nageslacht door middel van de "arm van de Heer", Jezus Christus, ook al werd de Meester verworpen en gekruisigd op bevel van de leiders van Israël.

"Hij groeide op voor zijn ogen als een tere scheut, als een wortel uit dorre grond. Hij had geen schoonheid of majesteit om ons tot hem aan te trekken, niets in zijn uiterlijk dat ons tot hem zou doen verlangen. Hij werd veracht en verworpen door de mensheid, een man van smarten, vertrouwd met pijn. Als iemand voor wie men het gezicht verbergt, werd hij veracht,

en wij achtten hem laag. Hij heeft onze pijn op zich genomen en ons lijden gedragen, maar wij beschouwden hem als door God gestraft, door Hem geslagen en gekweld." Jesaja 53:2-4

Jezus was een man van smarten, niet vanwege een tekortkoming in zijn wezen. Maar vanwege zijn volmaaktheid kon hij diep meevoelen met de gevallen mensheid die hij zag. Zijn volmaakte gevoeligheid stelde hem in staat om diep in te leven in het leed van de zuchtende en stervende wereld van de mensheid. Tijdens zijn bediening gaf hij bij vele gelegenheden zijn eigen levenskracht om degenen die gekweld werden te genezen, waardoor hij hen verfristte en herstelde ten koste van zijn eigen persoonlijke kracht, zoals bij de genezing van degenen die naar hem toe kwamen voor verlichting van ziekte of het uitdrijven van onreine geesten. Lucas 6:17-19

Christus Jezus had een intieme relatie met zijn hemelse Vader en de bevestiging van hoeveel de Vader van hem hield. (Johannes 17:25,26). Het lijkt dus logisch om te vragen waarom de Schepper toestond dat zijn Zoon zulke beproevingen in het vlees onderging, vooral omdat zijn dood als volmaakt mens het losgeld zou opleveren om Adam en zijn

September 2025 27

hele geslacht uit het graf terug te halen. Tijdens een wandeling op de weg naar Emmaüs met twee van zijn discipelen gaf de opgestane Heer commentaar op deze kwestie. Hij herinnerde hen aan de geschriften van Mozes en alle profeten van het Oude Testament. "Hij zei tegen hen: 'O dwazen, en traag van hart om te geloven wat de profeten hebben gesproken! Moest Christus niet deze dingen lijden om zo in zijn heerlijkheid binnen te gaan? En hij legde hun, beginnend bij Mozes en alle profeten, in alle Schriften uit wat er over hem geschreven stond.'" Lucas 24:25-27

Laten we de ondoorgrondelijke liefde van God, die zijn zoon gaf als losgeld voor iedereen, en het geweldige offer dat Christus bracht door trouw zijn ziel uit te storten tot de dood voor de hele mensheid, nog meer waarderen. Een ander kenmerk van dit plan is de selectie, training en uiteindelijke verheerlijking van een paar trouwe mensen uit het verlorene ras om 'deel te hebben aan de goddelijke natuur' en 'mede-erfgenamen met Christus' te worden in zijn koninkrijk en glorie. (2 Petrus 1:4; Romeinen 8:17). Zo zal "Hij de buit [de grote beloning] met de sterken verdelen". Jesaja 53:12

Voor zijn trouwe bruid heeft Christus, in overeenstemming met dit voorrecht dat hem door de hemelse Vader is verleend, deze genadige belofte achtergelaten. "Wie overwint, zal ik geven met mij te zitten op mijn troon, zoals ook ik overwonnen heb en mij met mijn Vader op zijn troon heb gezet." Openbaring 3:21

Les voor 28 september

Het boek van de wet gevonden

***Sleutelvers: "De koning stond op zijn plaats en sloot een verbond voor het AANGEZICHT VAN DE HEER, om de HEER te volgen en zijn geboden, zijn getuigenissen en zijn inzettingen met heel zijn hart en met heel zijn ziel te onderhouden, om de woorden van het verbond te vervullen die in dit boek geschreven staan."
2 Kronieken 34:31***

Geselecteerde tekst: 2 Kronieken 34:15-33

Josia werd op achtjarige leeftijd koning van Juda. Zijn grootvader, Manasse, en zijn vader, Amon, waren beiden goddeloze heersers, en hij besteeg de troon nadat Amon door zijn eigen dienaren was vermoord. 2 Koningen 21:19-24

Als godvruchtig persoon zamelde Josia in het achttiende jaar van zijn regering geld in om de tempel te herstellen, en tijdens deze periode vond de hogepriester het boek van de wet. "Toen zei de

schrijver Safan tegen de koning: De priester Hilkia heeft mij een boek gegeven. En Safan las het voor aan de koning. En toen de koning de woorden van de wet had gehoord, scheurde hij zijn kleren (). En de koning gaf Hilkia, Ahikam, de zoon van Safan, Abdon, de zoon van Micha, Safan, de schrijver, en Asaja, een dienaar van de koning, de opdracht: Ga heen, vraag de HEER voor mij en voor hen die in Israël en Juda zijn achtergebleven, wat betreft de woorden van het boek dat gevonden is; want groot is de toorn van de HEER die over ons is uitgestort, omdat onze vaders het woord van de HEER niet hebben onderhouden, om te doen naar alles wat in dit boek geschreven staat. 2 Kronieken 34:18-21

Josia stuurde onmiddellijk gezanten om de Heer te vragen voor zichzelf en voor anderen in Israël en Juda betreffende de woorden van het boek, omdat Gods ongenoegen over hen was gekomen omdat hun vaders de Heer niet hadden gehoorzaamd. Door de profetes Hulda vernam de koning dat vele kwaden en vloeken, die in het boek als straf voor zulke zonden waren aangekondigd, zeker over het volk zouden komen omdat zij Gods wet hadden verlaten. De straffen moesten worden opgelegd, maar de koning, die zo trouw aan God was geweest, zou van de ellende worden gespaard, omdat deze

niet op een tijdstip en op een wijze zou komen waarbij hij betrokken zou zijn. verzen 22-30

Ons sleutelvers onthult dat Josia vervolgens een verbond sloot om Gods geboden te onderhouden zoals die in de wet van Mozes waren vastgelegd. Bovendien "liet hij allen die in Jeruzalem en Benjamin aanwezig waren, zich daartoe verbinden. En de inwoners van Jeruzalem deden naar het verbond van God, de God van hun vadersen." vers 32

"De wet van de HEER is volmaakt, zij verkentigt de ziel; het getuigenis van de HEER is waarachtig, het maakt de eenvoudigen wijs. De bepalingen van de HEER zijn rechtvaardig, zij verblijden het hart; het gebod van de HEER is zuiver, het verlicht de ogen" (Psalmen 19:7,8). Deze bijbelse uitspraken kunnen alleen worden begrepen door hen die hebben geleerd het Woord van God te waarderen. Zijn instructies weerhouden ons van zonde, moedigen ons aan tot gerechtigheid, geven troost in moeilijkheden en bieden kracht en moed in deze tijd van algemene angst. Het resultaat is ongetwijfeld dat het volk van God in alle opzichten veel voordeel heeft met betrekking tot het huidige leven. Er is ook de hoop, de bemoediging en het vooruitzicht op de

vreugde die ons te wachten staat als we trouw blijven tot het einde van onze loopbaan. Openbaring 2:10

Een zalving van de Geest

"U zalft mijn hoofd met olie."

Psalm 23:5

Het gieten van olie op het hoofd lijkt ver verwijderd van het hoeden van schapen, maar in werkelijkheid is dat niet zo. Het is al eeuwenlang een gangbare gewoonte onder herders om olie op het hoofd van hun schapen te gieten, vooral aan het einde van de dag of wanneer ze moe zijn van het reizen. Voor de schapen is het een welkome en verfrissende dienst die de herder hen bewijst. In deze gewoonte vinden we een mooie illustratie van de zorg van onze Grote Herder voor ons en de zegeningen die Hij ons schenkt.

Olie wordt in de Schrift gebruikt als symbool van de Heilige Geest – de onzichtbare kracht en invloed van God (Handelingen 10:38). De zalfolie die op het hoofd van de hogepriesters van Israël werd gegoten, wees vooruit naar de zalving van Jezus met de Heilige Geest. De apostel zegt over Hem dat Hij gezalfd was "met de olie van vreugde, meer dan uw

metgezellen" (Hebreeën 1:9). Paulus spreekt ook over de zalving die wij van God hebben ontvangen (xml-ph-0000@deepl.internal), terwijl Johannes ernaar verwijst als een "zalving van de Heilige Geest" (Johannes 3:16). (Hebreeën 1:9). Paulus spreekt ook over de zalving die wij van God hebben ontvangen, terwijl Johannes ernaar verwijst als een "zalving van de Heilige". (2 Korintiërs 1:21; 1 Johannes 2:20). De term "zalving" is afgeleid van een Grieks woord dat "insmeren of inwrijven met olie, toewijden" betekent, en suggereert smering en soepelheid, dus ook hier is er een toespeling op olie als symbool voor de Heilige Geest en wat deze in ons leven tot stand brengt.

In deze les, opgetekend in Psalm 23, kunnen we David zien als vertegenwoordiger van de hele Christusklasse, in welk geval zijn hoofd Jezus, ons Hoofd, zou vertegenwoordigen. (Kolossenzen 1:13,18). De uitspraak: "U zalft mijn hoofd met olie" geeft aan wat elders in de Bijbel duidelijk wordt onderwezen, namelijk dat de zalving van de Heilige Geest eerst op het Hoofd van de Christusklasse kwam en sinds Pinksteren alleen door de verschillende lichaamsleden is ontvangen op grond van het feit dat zij tot zijn lichaam worden gerekend. We kunnen daarom met recht tegen Jehovah, onze

Grote Herder, zeggen: "U zalft mijn hoofd", Christus Jezus. Van Jezus, die nu onze "goede herder" is, is die zalving tot ons gekomen. (Johannes 10:11,14). Daarom verheugen wij ons in de zegeningen die voortvloeien uit de zalving met de Heilige Geest die wij hebben ontvangen.

Hoewel de oorspronkelijke zalving van de Heilige Geest op Jezus kwam, ontvangt elk lid van zijn symbolische lichaams , dezelfde zalving, aangezien deze symbolische „olie van vreugde” van het Hoofd naar beneden stroomt en het hele lichaam bedekt. In verband hiermee is een van de belangrijkste bijbelse lessen in verband met de zalving van de Geest de goddelijke opdracht om te dienen. De profetie van Jesaja 61:1-3 heeft hier betrekking op en geeft aan dat de hele groep van Christus gezalfd is om 'het goede nieuws te verkondigen' en zo 'de gebrokenen van hart te verbinden'.

Met deze goddelijke autoriteit om God op aarde te vertegenwoordigen, komt ook een prachtige verzekering van goddelijke aanvaarding en goedkeuring. Vanuit dit standpunt illustreert de zalving van de Heilige Geest de gedachte van troost. Jezus verwees inderdaad naar de Heilige Geest als

een 'Trooster' die de Vader zou geven, 'de Geest van de waarheid', die zijn volgelingen 'in alle waarheid' zou leiden. Johannes 14:16, 17,26; 15:26; 16:7,13

De Heilige Geest was een grote troost voor Jezus, ons Hoofd. Toen deze op hem neerdaalde bij zijn doop, hoorde hij de stem van zijn hemelse Vader uit de hemel zeggen: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik mijn welbehagen heb' (Matteüs 3:17). Welke grotere troost kan iemand worden gegeven dan de zekerheid van goddelijk zoonschap? Deze zekerheid gaf de Meester kracht voor de beproevingen die hij moest doorstaan. Veertig dagen later, toen Satan het zoonschap van de Meester betwistte, kon Jezus hem weerstaan en deed hij dat ook, want hij twijfelde geen moment aan zijn positie bij zijn hemelse Vader. Bovendien, toen de zalving van de Heilige Geest op Jezus kwam, verlichtte die hem over de bedoelingen van zijn Vader en de rol die hij daarin zou spelen. De "hemelen werden voor hem geopend" (vers 16).

Door de Heilige Geest werd Jezus geleid en gesterkt bij elke stap op de smalle weg die hij bewandelde. Omdat hij ons Hoofd is, zullen dezelfde troostende zegeningen van de Heilige Geest die hem met vreugde vervulden, ook ons dagelijks deel zijn. Jezus beloofde zelfs dat hij zijn vrede aan zijn trouwe

volgelingen zou geven. (Johannes 14:27). Deze vrede is een belangrijk onderdeel van de troost die ons door de Heilige Geest wordt gegeven. De Bijbel bevat vele verzekeringen die ons vertrouwen, moed en vrede geven, ondanks de moeilijkheden op de weg die we bewandelen in de voetsporen van de Meester. Efeziërs 3:11,12; Psalm 31:24; Filippenzen 4:7

Een zeer interessante samenvatting van de zegeningen die ons ten deel vallen als door de Geest gezalfde volgelingen van Jezus, wordt gegeven in het achtste hoofdstuk van Romeinen. De apostel begint het onderwerp ' ' met de woorden: "Er is dus nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, ... die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (verzen 1 en 4). Merk op dat Paulus hier spreekt over degenen die "in Christus Jezus" zijn. Dit betekent dat Christus Jezus hun Hoofd is, degene over wie de zalving van de Heilige Geest is uitgestort. Voor degenen die Hem als hun Hoofd hebben, is er geen veroordeling door de hemelse Vader als zij, zoals Paulus zegt, "niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest".

Hier, zoals in vrijwel alle gevallen van Gods beloften, is er een voorwaarde verbonden aan de vervulling ervan, waaraan getrouw gehoorzaamheid moet worden gegeven, opdat de zekerheid van de belofte ons ten deel kan vallen. Het is inderdaad een zeldzame zegen om er zeker van te zijn dat we voor onze hemelse Vader goedgekeurd zijn, dat er voor ons geen veroordeling is. We hebben door ervaring, observatie en uit het getuigenis van de Schrift geleerd dat "er niemand rechtvaardig is, nee, niemand". (Romeinen 3:10). We hebben ook geleerd dat God geen enkele mate van tolerantie kan opbrengen voor ongerechtigheid. Hoe wonderbaarlijk is echter de genade die door Christus Jezus wordt geboden, dat degenen die in Hem zijn en de leiding volgen van de Heilige Geest, de Heilige , die hen door Hem heeft bereikt, niet onder veroordeling staan!

Later in het achtste hoofdstuk van het boek Romeinen benadrukt de apostel deze gedachte nog krachtiger door te zeggen: "Het is God die rechtvaardigt. Wie is hij die veroordeelt? Niemand. Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die opgewekt is, die zelfs aan de rechterhand van God zit, die ook voor ons pleit." (verzen 33,34). Hoe kostbaar is de gedachte dat er vanuit Gods

standpunt geen veroordeling is voor de ware christen. Het is de hemelse Vader die ons door het verlossingswerk van Christus vrijelijk van alle zonde heeft gerechtvaardigd. Wat maakt het dan nog uit wie ons veroordeelt, of dat nu de duivel is of zijn handlangers?

Deze toestand van "geen veroordeling" is echter ook afhankelijk van de inwoning van de Heilige Geest, dat wil zeggen, vervuld en geleid worden door Gods heilige invloed en kracht. "Zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen", schrijft Paulus. Vervolgens legt hij uit dat wij "niet in het vlees zijn, maar in de Geest, indien de Geest van God in ons woont". (verzen 8,9). Dit betekent dat we God kunnen behagen als we aan de voorwaarden hebben voldaan. Die voorwaarden zijn de volledige overgave van onze eigen wil – een symbolische onthoofding van onszelf – en de aanvaarding van Christus als ons Hoofd, en vervolgens het wandelen naar de Geest die we ontvangen als gevolg van het feit dat we in Christus zijn. Openbaring 20:4

Sterfelijke lichamen levend gemaakt

Paulus schrijft verder: "Als de Geest van Hem die Jezus uit de doden heeft opgewekt in u woont, zal Hij die Christus uit de doden heeft opgewekt ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest die in u woont" (Romeinen 8:11). Deze levendmaking van onze sterfelijke lichamen is een bekrachtiging ervan voor de dienst aan de Heer. Het gevallen vlees neigt van nature niet naar geestelijke zaken en schrikt ervoor terug om opgeofferd te worden in dienst van de Heer en zijn volk. Door de zalving van de Heilige Geest, ontvangen via ons Hoofd, Christus Jezus, worden onze lichamen echter "levend gemaakt" of opgewekt om de belangen van Gods goddelijke doel en plan te dienen. Het vlees kan 'moe worden van het goede doen', maar als we blijven wandelen naar de Geest, zal het weer tot leven komen, net zoals de schapen, die aan het eind van de dag vermoeid waren, weer op krachten kwamen toen de herder hun hoofden met olie zalfde. Galaten 6:9

De apostel vervolgt: "Want allen die door de Geest van God geleid worden, zijn zonen van God" (Romeinen 8:14). Toen Jezus door de Heilige Geest werd gezalfd, hoorde hij de geruststellende

boodschap van zijn hemelse Vader: "Dit is mijn geliefde Zoon." Evenzo hebben wij nu, als wij "in Christus Jezus" zijn en wandelen naar de Geest waarmee Hij gezalfd is, de zekerheid dat ook wij "zonen van God" zijn. Deze Geest die wij hebben ontvangen, legt Paulus uit, is niet een Geest van "opnieuw onderworpen zijn aan angst", maar een Geest die ons in staat stelt onze God aan te spreken met "Abba, Vader". vers 15

De Geest zelf, vervolgt Paulus, getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, op voorwaarde dat wij met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden (verzen 16, 17). Hoe kostbaar is dit getuigenis, dit "bewijs" van de Heilige Geest dat wij kinderen van God zijn. Maar let nogmaals op de voorwaarde. Dit gezegende getuigenis van de Geest is alleen van ons "als wij met Hem lijden".

Het bijbelse standpunt hierover is gemakkelijk te begrijpen. De apostel Petrus legt uit dat de werking van de Heilige Geest in de geest van de profeten uit het Oude Testament hen ertoe bracht te getuigen

over "het lijden van Christus en de heerlijkheid die n zou volgen" (1 Petrus 1:11). In zijn brief maakt Petrus duidelijk dat deze voorspelde lijden van Christus ook door zijn lichaam, de kerk, worden gedeeld. Dit was dus wat Paulus bedoelde toen hij (1 Petrus 1:11). In zijn hele brief maakt Petrus duidelijk dat de leden van het lichaam van Christus delen in deze vooraf voorziene lijden van Christus. Dit was dus wat Paulus in gedachten had toen hij schreef dat de Heilige Geest met onze geest getuigt dat wij kinderen van God zijn, "als wij met Hem lijden". Dat wil zeggen, als we in Christus Jezus zijn en delen in zijn lijden als gevolg van het neerleggen van ons leven in goddelijke dienst, dan is het getuigenis van de Heilige Geest door de profetische geschriften van het Oude Testament op ons van toepassing. Zo zijn we ervan verzekerd dat we, net als Jezus, kinderen van God zijn en, als we trouw zijn, mede-erfgenamen met Hem in het komende koninkrijk van zegeningen. Mattheüs 6:10

Petrus herinnert ons eraan dat de Heilige Geest door de profeten niet alleen getuigde van het lijden van Christus, maar ook van de "heerlijkheid die zou volgen". In overeenstemming met dit getuigenis schrijft Paulus: "Want ik acht dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die in ons

geopenbaard zal worden", dat wil zeggen de beloofde "heerlijkheid die zou volgen" op het lijden. Romeinen 8:18

"Want de schepping", legt Paulus verder uit, "wacht met reikhalzend verlangen op de openbaring van de zonen van God" (vers 19). We hoeven alleen maar na te denken over de vele profetieën over de heerlijkheid van het koninkrijk die in het Oude Testament te vinden zijn, en te letten op de vele beloften over hoe die heerlijkheid zal worden geopenbaard tot zegen van alle families van de aarde, om te verlangen naar de tijd die komen gaat, wanneer wij samen met alle goddelijke zonen van God het voorrecht zullen hebben om de heerlijkheid van God te openbaren tot eeuwige vreugde van alle volken.

"Alle dingen werken samen"

Degenen die door toewijding en aanvaarding door God tot Christus zijn gekomen en wandelen in overeenstemming met de Heilige Geest waardoor zij gezalfd zijn, hebben de zekerheid dat zij "geroepen zijn volgens zijn voornemen". Over degenen die zo geroepen zijn, schrijft Paulus: "Wij weten dat alle

dingen meewerken ten goede" ((Romeinen 8:28). Het vereist echter een sterk geloof om hier te allen tijde en onder alle omstandigheden zeker van te zijn.

Als we terugdenken aan de illustratie van de herder en de schapen, kunnen we ons voorstellen hoe moeilijk het voor de schapen zou zijn – als ze in staat waren om hierover na te denken – om te begrijpen hoe sommige ervaringen van die dag hen ten goede zouden komen. Als de herder hen door een dorre woestijn zou leiden om groene weiden te bereiken, of misschien over ruige bergpassen om verfrissend water te vinden, zou het voor de schapen moeilijk zijn om de noodzaak van de opgelegde ontberingen te begrijpen. Maar hoe moeilijk de weg ook was, de herder zou de noodzaak ervan begrijpen; en als de schapen die gedachte maar konden bevatten, zouden ze weten dat 'alle dingen' uiteindelijk ten goede zouden werken.

Door geloof zijn wij in staat te begrijpen wat de schapen niet konden bevatten, namelijk dat alle ervaringen waardoor onze Goede Herder ons leidt, voor ons hoogste en eeuwige welzijn zijn. "Wij weten" dit, schreef Paulus. De reden dat wij dit weten, is dat wij de zalving van de Heilige Geest hebben ontvangen. Onder de gezegende invloed

daarvan zijn wij verlicht om iets te weten van de betekenis van de beproevingen van de smalle weg. We kunnen gekneusd en vermoeid raken door de ontberingen van de reis, maar de zalving van ons Hoofd, die ons via Hem heeft bereikt, kalmeert en troost ons door ons te doen beseffen dat alle dingen samenwerken voor ons eeuwige welzijn.

Sommige van die 'alle dingen' zijn natuurlijk aangenaam en verfrissend. De Goede Herder leidt ons langs 'stille wateren' en laat ons 'liggen in groene weiden'. (Psalmen 23:2). Deze gezegende voorzieningen zijn een genot voor alle schapen van de Heer. Er zijn echter ook andere ervaringen die anders zijn. Ook daarin moet ons geloof waarde zien, zodat we daardoor dichter bij de Goede Herder worden gebracht en ons meer bewust worden van onze afhankelijkheid van Hem. In deze geest vraagt Paulus: "Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus", onze Goede Herder? "Zal verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of hongersnood, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard dat zijn? Zoals geschreven staat: Omwille van U worden wij de hele dag gedood; wij worden beschouwd als schapen voor de slacht." — Romeinen 8:35,36

Hier somt de apostel enkele van de werkelijk beproevende ervaringen van de schapen van de Heer op, maar deze mogen ons vertrouwen in de wijsheid en de tedere liefdevolle zorg van onze Goede Herder niet verzwakken. We mogen dan wel "beschouwd worden als schapen voor de slacht", maar als we volgens het vlees zouden denken, zouden we in dergelijke omstandigheden waarschijnlijk besluiten om de Goede Herder niet langer te volgen. Maar aangezien we "naar de Geest" wandelen, moeten we weten dat alle schapen van de Heer zich moeten inzetten voor opoffering en dienstbaarheid. Net zoals Jezus zelf, ons Hoofd, door de Geest werd geleid om zich op te offeren, zelfs tot de dood, zo is het ons voorrecht, nu Hij tot heerlijkheid is verheven en onze Goede Herder is, om in de voetsporen te treden van opoffering en dienstbaarheid die Hij zo duidelijk heeft geschetst door Zijn voorbeeld.

In al deze dingen zijn we dus 'meer dan overwinnaars', omdat we de overwinning behalen door ons geloof in Jehovah, de Grote Herder; ons geloof in Gods eniggeboren Zoon, Christus Jezus, de Goede Herder; ons geloof in Gods goddelijke doel en plan; en ons geloof dat als we onze toewijding gehoorzaam uitvoeren, we uiteindelijk 'voor altijd in

het huis van de HEER zullen wonen'. (Romeinen 8:37; Psalmen 23:6). Omdat we deze zekere uitkomst kennen van 'alle dingen' die meewerken ten goede, kunnen we met de apostel zeggen dat ook wij 'ervan overtuigd zijn dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die in Christus Jezus, onze Heer, is'. Romeinen 8:38,39

Hoe dankbaar zijn we dan voor de zalving van ons Hoofd, en dat wij als leden van zijn lichaam alle rijkdom van goddelijke genade die met die zalving gepaard gaat, hebben ontvangen. "Hij zal ons geen goed onthouden" zolang we in hem blijven (Psalmen 84:11). Al onze behoeften zullen worden vervuld. Kracht zal worden gegeven door de Geest van kracht. (2 Timoteüs 1:7). We zullen worden geleid op de weg die we moeten bewandelen. We zullen weten dat "aangezien God voor ons is", niets of niemand met succes tegen ons kan zijn, want Hij is groter dan al onze vijanden. (Romeinen 8:31; 1 Johannes 4:4). We kunnen echt met de psalmist zeggen dat, omdat onze Grote Herder ons Hoofd met olie heeft gezalfd, onze "beker overvloeit". Psalmen 23:5